

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

En kunstner kan i et enkelt indkomstår modtage meget store indtægter, der reelt er aflønning for en årrækkes arbejdsindsats. Med det nuværende, progressive skattesystem får kunstneren derved langt højere samlet beskatning, end hvis indkomsten kunne fordeles over de år, hvor arbejdet faktisk var udført. Resultatet er med andre ord, at en række kunstnere har urimeligt dårlige arbejdsvilkår, og den kulturelle fornyelse kan lide unødigt skade, fordi kunstnerisk arbejde som følge af den kraftige beskatning ikke giver det fornødne eksistensgrundlag. Kunstnerne tilskyndes til at tjene en jævnt fordelt almindelig arbejdsindkomst som supplement til eller i stedet for at forsøge at leve af det kunstneriske arbejde.

Derfor ønsker socialdemokratiet – også gennem gunstigere skatteregler – at forbedre vilkårene for kulturarbejderne. Teoretisk kunne de skattemæssige vilkår bedres ved at fordele indtægten af et kunstnerisk værk over de år, arbejdet med værket er foregået.

I praksis vil det imidlertid være yderst vanskeligt for skattemyndighederne at afgøre, hvor lang tid arbejdet med et kunstnerisk værk har strakt sig over, og det ville være urimeligt administrationsbelastende, hvis man med tilbagevirkende kraft kunne få adgang til at forhøje den skattepligtige indkomst i de foregående år for at nedsætte den i det aktuelle år. En sådan ordning ville desuden forudsætte, at også beregningen af indkomstbestemte ydelser i de foregående år kunne revideres.

Det forekommer heller ikke hensigtsmæssigt i almindelighed at sikre kunstnerne selskabsbeskatningens fordele med lav skat af den indtjening, der ikke trækkes ud til ejernes privatforbrug. I stedet bør man mildne beskatningen for kunstnerne i usædvanlige indkomstår ved en ordning, der ligner den svenske lov om konto for ophavsmænd. Efter den svenske lov kan en del af særlig store engangsindtægter som ophavsmænd til litterære og andre kunstneriske værker overføres til beskatning over nogle år efter det indkomstår, hvor de medta-

ges efter de hidtil gældende regler. Forudsætningen er, at den indkomst, der ikke beskattes straks, indsættes på en særlig konto i et pengeinstitut.

En dansk ordning med ophavsmændskonto foreslås efter følgende principper:

- a) Der skal være fradragsret for en del af indtægten som ophavsmænd.
- b) Det er dog en forudsætning, at årets indtægt som ophavsmænd er mere end 50 pct. større end den største af indtægterne som ophavsmænd de to foregående år.
- c) Fradraget kan højst være $\frac{1}{3}$ af årets indtægt som ophavsmænd.
- d) Desuden er det en betingelse for fradrag, at fradraget – opgjort efter de øvrige regler – mindst er på et beløb på 20.000 kr. i 1983-niveau.
- e) Man kan ikke få fradrag, der bringer den skattepligtige indkomst ned under 85.000 kr. (1983-niveau).
- f) Det fradragne beløb indsættes på en særlig konto. Udtræk skal ske inden for en 5 års periode, og midlerne fra en ophavsmændskonto føres til indtægt i den takt, de trækkes ud (og kan ikke en gang til betragtes som ophavsmændsindkomst og give adgang til fradrag!).
- g) Fradrag kan første gang ske på grundlag af indkomstopgørelsen for 1983.

Ved den nærmere udformning har forslagsstillerne således søgt at opstille en række begrænsninger.

Ligesom i Sverige er formålet med disse begrænsninger at reservere den gunstigere skattemæssige behandling til kunstnere, der har usædvanlige og absolut set betragtelige indtægter som ophavsmænd, og af denne grund rammes særlig hårdt af skatteprogressionen.

Desuden betyder begrænsningerne, at de administrative belastninger ved ordningen bliver meget beskedne.

Antallet af kunstnere, der med fordel kan udnytte en ophavsmændskonto til skatteudjævning, vil næppe overstige nogle få hundrede årligt. For hver 200 personer, der i et bestemt indkomstår